

Publicerad 2014-10-18 14:09 av orcus vir

Träflisor & kol

Jag drömde om en låga
en eld som vägrar att dö
Galenskap av dubbla bottnar
yttre hot och inre glöd

Ditt hopp blev snart en våldtäkt
din flämtning till en orkan
Stora nävar kring din späda hals
sen släcktes ditt inre barn

Frågan är hur långt man far
för att orka stanna kvar
Vilka drömmar måste strykas
bara för att klara av

Den natten när vi vandrar
mot morgondagens mål
Är den natten när vi störtar
ner i mörkrets svarta hål

Då vi stretar ut i blindo
för att finna någons hand
Finns bara döda fingrar
runtom kroppar utav sand

Frågan är hur långt man faller
för att man inte vågar se
Hur hoppet kan fönedras
där vi står på knä och ber

På botten av ett hål
finns ett timglas i min bål
Där kämpar jag för livet
för att dölja mina sår

Men barnet möter insikt
där plåga blir balans
Benmärg blir till vingar
och våra rötter till en lans

Frågan är hur långt man far
för att möta sitt behov
Glöden växer till eld igen
när man vässar sina klor

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren orcus vir med Poeter.se id #48406 innehar upphovsrätten